

ЕТИКА І ЕСТЕТИКА

Луценко Мирослава

ЗНАЧЕННЯ ЕТИКИ ТА ЕСТЕТИКИ У ЖИТТІ ЛЮДИНИ ТА ПРОФЕСІЇ ПЕДАГОГІВ

У статті проаналізовано як саме етика та естетика пов'язана з певними сферами життя людини та з діяльністю педагогів у закладах дошкільної освіти.

Ключові слова: етика, естетика, людина, педагог.

Етика та естетика завжди присутня у нашому житті. Ці науки присутні або ж пов'язані з нашим життям з самого малечку. Вони є обов'язковими, так як в поєднанні з іншими аспектами навчання становлять основу для розвитку майбутньої особистості. Саме вихователі знайомлять нас з цим з самого дитинства. Саме педагоги дошкільної освіти прищеплюють першооснову цих наук дітям так щоб ці науки дали максимально позитивний вплив на життя дитини в майбутньому.

Метою статті є показати важливість присутності етики та естетики у житті кожної людини, як вихователя так і дитини.

Етика – це вчення про моральний спосіб освоєння світу, а естетика – вчення про естетичний спосіб освоєння світу, сутність мистецтва, естетичної та художньої творчості та мистецьку діяльність. Між ними існують як єдність, так і відмінність, проте, постаючи органічними елементами процесів людської життєдіяльності, вони своїми особливими засобами виражають та фіксують явища життя, а тому наставляють людину на більш уважне та вдумливе до нього ставлення. Естетичне в тій чи іншій мірі стосується всіх сфер життєдіяльності людини і безпосередньо відноситься до професійної діяльності педагога. В даному випадку йдеться як про форми, засоби, способи цієї діяльності, так і про самих суб'єктів останньої. Естетичне сприйняття дійсності має свої особливості. Основним для нього є чуттєва форма речей - їх колір, форма, звук. Тому його розвиток вимагає великої сенсорної культури. Краса сприймається людиною як єдність форми і змісту. Форма виражається в сукупності звуків, фарб, ліній. Однак сприйняття стає естетичним тільки тоді, коли воно емоційно забарвлене, пов'язане з певним ставленням до нього. Але естетичне сприйняття не може відбуватися без морального виховання людини. Мораль, яка лежить в основі морального виховання, це практично оцінюючий спосіб ставлення людини до дійсності, що регулює її поведінку з точки зору добра та зла, це сукупність вимог, норм, принципів до поведінки людини, її ставлення до оточуючих людей, до себе та світу загалом. Це таке явище яке є основою для людської поведінки,

це ціннісно-сміслові ядро культури. Тобто ці два вчення мають існувати в поєднанні, адже саме так вони дають людині все що потрібно для розвитку та життя в сучасному суспільстві.

Тому щоб отримати всю користь від поєднання цих наук у педагога дошкільної освіти, що є одним із найголовніших джерел впливу на розвиток особистості дитини з самого дитинства, повинні бути певні професійні якості та навички щоб розпочинати навчання дітей. Вихователь повинен володіти спеціальними вміннями і навичками поряд з спеціальними знаннями і методиками навчально-виховної роботи з дітьми, вміння малювати, майструвати, робити прості іграшки з паперу, картону, пластиліну, виготовляти нескладні посібники для занять. Вихователю потрібно знати багато віршів, казок, бути достатньо ерудованим, щоб відповідати на запитання дітей, володіти музичною грамотою, сольфеджіо, ритмікою, вміння танцювати і співати. Всі ці навички у правильному поєднанні та розкриті вихователем можуть показати усю красу естетики та прищепити її дітям, щоб в майбутньому у них були основи певного естетичного смаку та ідеалу, які вони будуть удосконалювати та створювати щось нове та неповторне.

Вихователю мають бути притаманні чуйність, доброзичливе і терпляче ставлення до усіх людей, відповідальність, справедливість, толерантність та інші якості, певні моральні принципи та норми за якими будується робота вихователя закладу дошкільної освіти, а також педагогічна мораль. Якщо ж вихователю не будуть притаманні ці якості, то і його вихованцям вони притаманні також не будуть. Тому при роботі з дітьми вихователю необхідно проявляти всі ці якості, щоб дитина сприймала їх та відтворювала у своїй поведінці. Адже вихователь це один із тих хто формує майбутню особистість, тому він багато часу проводить з дітьми, внаслідок чого дитина переймає багато чого з поведінки вихователя на себе. Тому у разі чого вихователь має коректувати поведінку дитини так щоб прищепити ці якості дитині.

Але щоб правильно вплинути на розвиток дитини за допомогою етики та естетики, вихователю недостатньо дотримуватися усіх правил, показувати певні якості, використовувати наявні знання про ці науки. Вихователю потрібно розвивати самого себе, свої моральні якості та принципи, знання про естетичний ідеал, смак, інші категорії естетики так як суспільство не стоїть на місці, все міняється і художня картина світу, і моральні цінності, моральні принципи, естетичні ідеали суспільства. Вихователь повинен цікавитися сучасними тенденціями в цих науках щоб

розвиватися в загальному та щоб потім всі свої знання спроектувати на дітей.

У дітей з раннього віку починає формуватися основи для розвитку особистості, тому при роботі з дітьми повинен бути педагог, який зможе розкрити у дитині всі можливості етики та естетики. У ході своєї педагогічної роботи педагог повинен не лише донести своїм вихованцям досвід та знання, які він взяв від цих наук, але й для кожної дитини, яка ставить вихователя своїм еталоном, беручи від нього все і наслідуючи його.

Нікандрова Вероніка

ЕТИКА ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ ВЧИТЕЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

У статті аналізується професійна етика та її функції в діяльності вчителя. І яким має бути сучасний вчитель української мови.

Ключові слова: етика професійного спілкування, обов'язки вчителя, яким має бути сучасний вчитель, культура спілкування.

Під етикою ділового спілкування слід розуміти історично сформовану сукупність моральних приписів, норм, оцінок, кодексів і наукових теорій про належну поведінку особистості в діловому спілкуванні, що впливають з соціальних функцій і обумовлених специфікою професії. Етика ділового спілкування найтіснішим чином пов'язана з повсякденною практикою людини, так як саме через конкретно професійну моральність затверджуються в кінцевому рахунку духовно-моральні цінності, підвищується загальна і моральна культура громадян країни, реалізуються права і свободи людини, його відносна автономність і самостійність поряд із збільшеними вимогами і відповідальністю.

Професійна етика – це...(професійний обов'язок, професійна відповідальність, професійна совість, професійна честь, професійна гідність, професійна справедливість, професійний такт).

Професійне спілкування – це... (культура говоріння, культура слухання, культура поведінки, чистота, грамотність, доречність мовлення).

Людина може по-різному ставитися до свого співрозмовника, але етикет у поєднанні з почуттям власної гідності та самоповаги не дозволяє їй відкрито висловлювати негативні оцінки чи іншим чином виявляти своє негативне ставлення.

Державна мова в нас — українська. Саме українською мовою оприлюднюються документи найвищих органів законодавчої та виконавчої влади України. Вступаючи до будь-якого вищого навчального закладу або